

Dlužno tedy vykládati § 39. dopr. ř. tak, že výslovným označením ručení dráhy za věci k pouhému uschování převzaté jako ručení schovatelovo vylučuje užití předpisů dopr. řádu o ručení za předměty k dopravě převzaté také co do věcí převzatých k uschování.

V obč. zákoně, který upravuje smlouvou schovací, není zakázáno obmeziti ručení schovatelovo na nějaký nejvyšší obnos a není tato volnost smluvní vyloučena ani pro případ, že škoda povstala zlým úmyslem nebo hrubou nedbalostí schovatelovou.

Prováděcí nařízení III. k § 39. dopr. ř., že dráha nakražuje hodnotu předmětů v uschování převzatých pouze do výše 100 K za 1 kus, bylo řádně v tarifu vyhlášeno a vyhláška o tom byla umístěna též v šatně, kam žalobce balík sukna, o nějž jde, uložiti dal. Nutno tedy za to míti, že uzavřel smlouvu schovací pod touto právě řečenou podmínkou, a poněvadž podmínka ta zní všeobecně, není možno rozlišovati, zdali příčinou ztráty byla hrubá nedbalost, nebo pouhé nedopatření.

Náhradu ujednanou žalobce obdržel. Jest tedy další nárok jeho bezdůvodným a bylo jej vůbec zamítnouti.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 8. července 1919 Rv I. 331-19.

R. z. s. R. Ullrich.

Oficianti, zařazení ve smyslu zákona ze dne 18. února 1919 č. 89. sb. z. a nař. jako veřejní úředníci do hodnotnostních tříd, musí právo na titul v řízení správním uplatňovati.

Ministerstvo vnitra, provádějíc zákon ze dne 18. února 1919 č. 89 sb. zák. a nař., z vlastního popudu, bez zakročení strany prohlásilo, že přiznává oficiantu A. charakter veřejného úředníka státu československého, zařazuje ho do XI. hodnotnostní třídy a započítává mu léta pomocnická a oficiantská do pense.

Proti tomu podal A. stížnost k nejvyššímu správnímu soudu, žádaje za zrušení naříkaného rozhodnutí z důvodů, že mu nebyl také udělen titul XI. hodnotnostní třídy.

Nejvyšší správní soud odmítl tuto stížnost bez dalšího řízení a vyslovil:

Odvozoval-li stěžovatel ze zákona ještě právo na titul stanovený pro veřejné úředníky hodnotnostní třídy, do níž byl zařazen, náleželo mu, aby v řízení správním nárok ten k platnosti přiváděl

a rozhodnutí úřadu správního o něm se domáhal. Ježto však stěžovatel opominul tak učiniti a v naříkaném rozhodnutí výrok o tomto nároku spatřovati nelze, není věc, o niž jde, po rozumu § 2. zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 sb. z. a nař. a § 5. zák. o správním soudě v řízení správním vyřízena, a slušelo stížnost dle § 21. zák. o spr. s. a limine odmítnouti.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 27. října 1919 č. 5306.

Dr. Flieder.

Přehled a) zákonných předpisů a nařízení, b) literatury a c) rozhodnutí nejvyššího soudu v oboru práva soukromého a trestního uveřejněných od prosince 1916.

(Pokračování.)

Z nesporného práva a řízení vůbec.

c) **Nespor. pat.: §§ 2., 75., 122—125:** O otázce, má-li poslední pořízení považováno býti za závěť či dovětek, nemá nesporný soudce rozhodovati. 22/2 16 R V 39/16 N. Z. 57/18.

— § 2. č. 7: 3/10 16 R II 339/16 Z. Bl. 72/18 = m. v. 1792.

— §§ 2., 5.; c. ř. s. § 29.: Také v nesporném řízení nesmějí ženy (také manželky) jako zmocněnci připuštěny býti. 4/7 16 R II 248/16 N. Z. 66/18 = Pr. 642/16, Z. Bl. 293/16.

— §§ 5., 14.: V řízení pro určení poplatků zástupců (čl. V. uv. z. k c. ř. s.) není nuceného zastoupení. Do potvrzujícího usnesení II. stolice není stížnosti. 2/10 17 R I 264/17 Z. Bl. 74/18; podob.: 3/2 15 R III 16/15 J. Bl. 158/15.

— § 14.: Dovolací stížnost není přípustná do odepření svědečného svědkům poslední vůle rekursním soudem. 16/10 17 R I 273/17 N. Z. 66/18.

Řád o zbav. svépráv. §§ 51. odst. 1., 12.: Zrušiti zbavení svéprávnosti osoby trvale v ústavě zadržované příslušným jest okresní soud, v jehož obvodě ústav jest. 14/11 16 Nd I 251/16 m. v. 1797.

B) V trestních věcech.

b) **Gesetzesrückwirkung im Strafrechte.** Dr. Weinmann. G. Z. 55/18.

Zur Abgrenzung des »listigen Umtriebes zur Umgehung der Wehrpflicht« nach § 67. Wehrgesetz vom Tatbestand des Betruges. Dr. Herm. Reitzer. J. Bl. 77/18.

c) **Tr. zák. § 81.:** Úsilí, vytrhnouti hajnému koš od něho zadrženy, jeví se jako nepřímé násilné vztažení ruky. 29/2 17 Kr II 169/17 Jud. S. 89/18.

— § 101.: Přivlastnění si zásilek v poštovní službě přichází jen tehdy jako zneužití moci úřední a nikoliv jako příležitostná krádež v úvahu, když pachatel náležel ve příčině přivlastněných věcí úřední úkon nebo služební výkon a čin u jeho příležitosti byl spáchán. 25/9 17 Kr II 198/17 Jud. S. 89/18.